

довго зберігати і виявляти свої властивості, не піддаватися руйнуванню, псуванню, витримувати зовнішній вплив, протидіяти чомусь.

Стресостійкість як якість лідера – це інтегративна властивість особистості, що забезпечує здатність до соціальної адаптації, збереження значимих міжособистісних стосунків, успішної самореалізації, досягнення важливих цілей, збереження працездатності і здоров'я.

Емоційна гнучкість як якість лідера – це спроможність узгоджувати свої почуття, думки та дії зі зміною обставин, адаптуватися до нових, мінливих та непередбачуваних ситуацій; здатність до швидких реакцій, у тому числі визнання своїх помилок.

Таким чином, впровадження педагогічної логістики дозволяє узгодити вимоги роботодавця як замовника фахівців і закладів освіти як виконавця цього замовлення. Враховуючи вище зазначене, можна зробити висновок, що підготовка кваліфікованих робітників для промислових підприємств країни повинна включати в себе *навички успішності, зокрема, аналітичне мислення, інноваційність, стійкість, опірність стресам та гнучкість, які готують до постійних змін і є шляхом до розуміння й задоволення спектру потреб роботодавців.*

Список літератури

1. Мельник Ю., Пипенко І. Запровадження педагогічної логістики у вищій школі. *Збірник наукових статей вісник Льотної академії*. Сер. : Педагогічні науки. зб. наук. пр. Кропивницький: КЛА НАУ, 2017. Вип. 1. С. 100–105.
2. Сергеева Л. М., Микитюк С. М. Управління розвитком закладу професійної (професійно-технічної) освіти на засадах педагогічної логістики: методичні рекомендації. Чернівці: Видавничий дім «Букрек», 2022. 56 с.
3. Сергеева Л. М., Муранова Н. П. Логістика безперервного професійного розвитку майстра виробничого навчання. *Підготовка майстра виробничого навчання, викладача професійного навчання до впровадження в освітній процес інноваційних технологій: матеріали V Всеукраїнського науково-методичного семінару (5 листопада 2021 р.) / Глухівський НПУ ім. О. Довженка*. Глухів, 2021. 336 с. С. 42–44.
4. Світовий Економічний Форум назвав [топ-10 навичок 2025 року](https://osvitoria.media/news/svitovyj-ekonomichnyj-forum-nazvav-top-10-navychok-majbutnogo/). URL: <https://osvitoria.media/news/svitovyj-ekonomichnyj-forum-nazvav-top-10-navychok-majbutnogo/> (дата звернення: 10.10.2022).

КУПРІЄВИЧ ВІКТОРІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА,
*доцент кафедри професійної і вищої освіти
Центрального інституту післядипломної освіти
ДЗВО «Університет менеджменту освіти»,
кандидат педагогічних наук, доцент*

**ВЕКТОРИ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ФАХІВЦІВ
ЗАКЛАДУ ОСВІТИ НА ЗАСАДАХ ПЕДАГОГІЧНОЇ ЛОГІСТИКИ**

Перед освітою сьогодні гостро стоїть проблема перебудови її мети, змісту, форм, методів, засобів і всієї її організації у відповідності до вимог часу. В епоху інформаційних технологій виникає гостра потреба у висококваліфікованих фахівцях, достатньо обізнаних з сучасними методиками та засобами навчання, які можуть ефективно виконувати свою професійну діяльність, бути готовими для щоденного професійного й особистісного розвитку. На нашу думку сфера освіти має поєднувати в собі два важливих вектори – це «якість освіти» та «якість освітніх послуг».

Отже, якість освіти (результати навчання) необхідно розглядати у нерозривній єдності з якістю освітньої діяльності. Якість освітнього процесу є невід'ємною складовою якості освіти, яка залежить від якості освітнього середовища, включає якісні і кількісні характеристики освітнього процесу, якість професійної компетентності викладачів [1].

Якість освіти як система достовірних знань про процеси освіти (управління, організації, зв'язки, проектування, програмування, переорганізації тощо) потребує введення логістики, як одного з найбільш успішних механізмів управління, що дозволяють синхронізувати діяльність елементів педагогічної системи освітньої установи і знизити ризик неефективного використання освітніх ресурсів [6].

У реаліях сьогодення абсолютно всі викладачі мають необхідність демонструвати високі навички роботи у різних формах надання освітніх послуг, тому надзвичайно важливо аби викладач був невід'ємною частиною системи неперервної освіти і з відповідальністю ставився до власного професійного розвитку, зростання, самовдосконалення.

Основним напрямом удосконалення рівня професійної компетентності викладача закладу освіти є професійне самовдосконалення шляхом цілеспрямованої самоосвітньої діяльності. Швидкий розвиток сучасної науки, постійне нарощування інформації, підвищення вимог до будь-якого професіонала щодо його професійної компетентності потребують від кожної особистості прагнення й уміння систематично та наполегливо займатися самоосвітою [4].

Сучасні реалії почали диктувати нові правила щодо форм здобуття освіти і відповідно педагогічні працівники мають постійно вдосконалювати і оновлювати свої знання, щоб бути компетентними, сучасними, конкурентоздатними та професійними.

Так починаючи з 2020 року Міністерство освіти і науки України рекомендувало запровадити для здобувачів освіти дистанційне навчання у зв'язку зі стрімким зростанням показників захворюваності на COVID-19. Сьогодні Україна переживає нове випробування. З 24 лютого 2022 року в Україні введено воєнний стан. Президент

підписав Указ №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який підтримано Верховною Радою. Всі заклади освіти, за можливості, знову почали здійснювати навчання в дистанційній формі.

Отже, на сьогоднішній день усі викладачі України працюють у новій реальності навчання здобувачів освіти, що вимагає дослідження, модернізації та налаштування системи надання освітніх послуг. І на даний момент спостерігається гостра необхідність у модернізації неперервної освіти і навчання для викладачів, адже однією з нових вимог до діяльності й розвитку майбутнього кваліфікованого робітника є мобільність. Виходячи з цього, можна визначити, що працівник у сфері освіти, має щорічно аналізувати ринок праці та базисно оновлювати свої навчальні та науково-практичні матеріали.

Неперервна освіта викладача має бути наповнена його власною вмотивованістю та базовими задачами, які він впродовж навчання має вирішувати. Викладач має підходити до власної неперервної освіти системно, тобто його навчання має складатися з утворення елементів, які є взаємопов'язаними між собою і підпорядковуються чіткій та визначеній меті. Важливо зазначити, що дійсне зростання фахового рівня педагогічної майстерності, нових вмінь та навичок, можливе тільки за умови бажання до навчання, самоосвіти та самовдосконалення. Тільки у випадку, коли викладач бажає удосконалити свою діяльність, підвищити рівень власної професійної компетентності, покращити професійну самостійність, тоді буде досягнений ним якісний результат. Пріоритет навчання для кожної особистості – одна з найважливіших особливостей сучасного суспільства. Передумовою цього є набуття педагогом навичок пошуку та опрацювання інформації, самоосвіти.

Лавиноподібне зростання обсягів інформації у всіх областях людської життєдіяльності, її постійне і швидке оновлення доводить нам, що отримання вузівського диплому – лише старт, а не фініш. Саме тому не має значення на якому етапі життєвого і професійного шляху знаходиться педагогічний працівник, він ніколи не зможе вважати свою освіту завершеною, а свою професійну концепцію остаточно сформованою. Замість принципу «освіта на все життя» педагогіка і психологія вже давно стали керуватися принципом «освіта впродовж життя», причому головною його формою стає самовдосконалення.

Список літератури

1. Абетка для директора. Рекомендації до побудови внутрішньої системи забезпечення якості освіти у закладі загальної середньої освіти. Київ: ДСЯО, 2021. URL: <http://surl.li/adbkh> (дата звернення: 20.01.2023).

2. Інновації педагогічної освіти в умовах викликів сьогодення: монографія / за наук. ред. С. Я. Харченка. К. Талком. 2019. 343 с.
3. Купрієвич В.О. Педагогічна логістика та її вплив на ринок освітніх послуг. *Управління розвитком ЗП(ПТ)О на засадах педагогічної логістики: стан, реалії, досвід*: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (Київ, 17 листопада 2022 р.) / ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України. Чернівці, 2022. 256 с. С. 161-163.
4. Купрієвич В.О. Самоосвіта як процес удосконалення професійної компетентності викладача закладу освіти. *Розвиток професійної культури майбутніх фахівців: виклики, досвід, стратегії, перспективи*: тези доп. IV міжнар. наук.-практ. конф. (м. Ірпінь, 7 квітня 2020 р.). Ірпінь-Київ. 2020. С. 227-228.
5. Сергєєва Л.М., Микитюк С.М. Управління розвитком закладу професійної (професійно-технічної) освіти на засадах педагогічної логістики: методичні рекомендації. Чернівці: Видавничий дім «Букрек», 2022. 56 с.

ПРОСІНА ОЛЬГА ВОЛОДИМИРІВНА,
*завідувач кафедри філософії і освіти дорослих Центрального
інституту післядипломної освіти ДЗВО «Університет
менеджменту освіти» НАПН України
кандидат педагогічних наук, доцент*

МЕТОДОЛОГІЧНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ М'ЯКИХ НАВИЧОК (SOFTS KILLS) ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В УМОВАХ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

У сучасному світі важливо розвивати м'які навички, які дозволяють бути особистості більш пластичними, гнучкими, що так важливо в умовах невизначеності та швидких змін. М'які навички стосуються до поведінкових компетенцій, навички міжособистісного спілкування, людиноорієнтованого навчання, вони покращують взаємодію між людьми, підсилюють продуктивність, відкривають можливості для кар'єрної перспективи і вважаються найбільш затребуваними навичками на ринку праці у сучасному суспільстві.

Метою статті є розкрити основні вектори розвитку м'яких навичок (soft skills) педагогічних та науково-педагогічних працівників в умовах післядипломної освіти.

Проблематика розвитку м'яких навичок є актуальною, її активно досліджують вітчизняні дослідники зокрема Абашкіна Н., Бутиліна О., Гайдученко Е., Давидова В., Длугунович Н., Дроздова Ю., Коваль К., Радченко Н., Татауршикова Д., Чуланова О. та ін.

А сам розподіл компетенцій на hard skills (важкі, або фахові вузькопрофесійні навички) і soft skills (м'які навички) відбувся в 50-70-х роках минулого століття в США